

1861
1837
24

волнодумството на сестриника си; испъдилъ го отъ мѣтоха, като му обявилъ: „Извади отъ главата си мисълта за учене въ Руссия; уйка ти нѣма луди пари да храни лудитѣ синове на Гина Кунчева. Иди по дяволитѣ! жени се, попи се, каквото щешъ, такъозъ прави!“ . . .

Дяконъ Игнатий се настанилъ въ бѣдната къща на майка си. Условилъ се за учителъ при Карловекото „взаимно училище“ и за „пѣвецъ“ при черквата Св. Никола. Плащало му се по 100 гроша (20 лева по сегашному) мѣсечно. Гина обявила война на Хаджи Василя. Потърсила му смѣтка за 12-годишната просия на сина си; поискала му 6000 гроша: по 500 гроша на годината; роднинскитѣ кавги и крамоли отново закипѣли! Дяконъ Игнатий мълчалъ и вътрѣшно кипялъ, а майка му дигала гюрултия за *шестѣхъ Хиляди кара грошеве*.

Архим. Хаджи Василя обявилъ за луди и развратни майката и синътъ; тръгналъ да интригува между карловскитѣ първенци за изпъждане на Игнатий отъ училището и черквата.

Игнатий излѣзълъ отъ търпѣние и публично заявилъ на уйка си, че като псе ще го прѣбие на улицата, ако продължава да клѣвети нещастната му майка. Архим. Х. Василий се оплакалъ отъ сестриника си на мюдюра (окол. началникъ). Последния повикалъ дякона Игнатий и го заплашилъ съ арестъ и бой. Довчера скромниятъ и тихъ, дяконъ Игнатий, отворилъ уста, разказалъ на мюдюра цѣлата история на роднинската крамола, поискалъ отъ мюдюра да прибере отъ Х. Василия исканата отъ майка му сума, наговорилъ дързости по адреса на уйка си и на градскитѣ управници, и демонстративно напустналъ *коня*. Мюдюра взе на око голобродия „кешишинъ“.

* * *

Явно доказаната гнѣсна измама, съ помощта на която уйката закалугерилъ — зачернилъ сестриника си,